EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 14.2.2007
KOM(2007)35 lõplik

KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE JA EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE

Kaupade siseturg: Euroopa konkurentsivõime nurgakivi

KOMISJONI TEATIS EUROOPA PARLAMENDILE, NÕUKOGULE JA EUROOPA MAJANDUS- JA SOTSIAALKOMITEELE

Kaupade siseturg: Euroopa konkurentsivõime nurgakivi

(EMPs kohaldatav tekst)

Käesolev teatis esitatakse 21. sajandi ühtse turu käimasoleva läbivaatamise raames. Teatises analüüsitakse põgusalt ühte neljast vabadusest – kaupade vaba liikumist ja kirjeldatakse mitut uut kaupade vaba liikumise parandamisele keskendunud algatust.

Nüüdseks on Euroopa Liidus kaupade vaba liikumist takistavad peamised tehnilised tõkked kõrvaldatud või nende esilekerkimise võimalused välistatud. Ettevõtted ja kodanikud on üldiselt rahul kaupade siseturu praeguse toimimisega.

Sellest hoolimata osutavad siseturu tuleviku üle peetud avaliku arutelu tulemused mitmele olulisele kaupade siseturu nõrkusele, mis endiselt mõjutavad negatiivselt nii ettevõtjaid kui tarbijaid. Näiteks arvavad sidusrühmad, et riiklike tehniliste eeskirjade olemasolu takistab tegelikult nende juurdepääsu vabakaubandusele Euroopa Liidus. See tähendab ka, et tarbijad ei leia neid tooteid siseturult ja nende valikuvõimalus on väiksem. Peale selle kaebavad sidusrühmad näiteks ELi toodete turustamise praeguste nõuete ebamäärasuse ja neis esinevate vasturääkivuste üle ning toodete CE-vastavusmärgisega seotud puuduste üle. Tarbijad ei saa täpselt aru CE-vastavusmärgise tähendusest ja mõned liikmesriigid on eeskirjade rakendamise suhtes nõudlikumad kui teised. Ühes riigis välja antud tüübivastavustunnistusi teistes riikides ei tunnustata ning tootjate kulud võivad eri katse- ja sertifitseerimisasutustes varieeruda. Lisaks sellele seisavad paljud kodanikud endiselt silmitsi tarbetu paberitöö ja kodumaal oma auto registreerimise või sinna üleviimisega seonduvate lisakuludega.

Integreeritud ja piirideta siseturg on jätkuvalt parim Euroopa majanduse konkurentsivõime suurendamise viis. Kuna teatud toodetega kauplemisel esineb ELis endiselt liiga palju bürokraatiat ja ebakindlust, esitletakse käesolevas teatises kaupade vaba liikumise hõlbustamiseks ning siseturu eeskirjade ja põhimõtete lihtsustamiseks ja ajakohastamiseks vastavalt parema õigusliku reguleerimise põhimõtetele nelja uut algatust:

- ettepanek määruse kohta, milles sätestatakse teises liikmesriigis seaduslikult turustatud toodete suhtes riiklike tehniliste eeskirjade kohaldamise kord;
- ettepanek akrediteerimist ja turujärelevalvet käsitleva määruse kohta;
- ettepanek tööstustoodete ühist õiguslikku raamistikku käsitleva otsuse kohta;
- tõlgendav teatis teisest liikmesriigist pärit mootorsõidukite registreerimise korra kohta.

Nimetatud neli algatust on uuesti käivitatud tööhõive- ja majanduskasvustrateegia võtmeelemendid. Kõnealused algatused on uute eesmärkide ja algatuste lahutamatuks osaks, mida komisjon esitleb 21. sajandi ühtse turu käimasoleva läbivaatamise raames.

1. SISSEJUHATUS

Kaupade siseturg on Euroopa integratsiooni põhielement. See sai alguse 50 aastat tagasi, kui loodi tolliliit, millega kaasnes tollimaksude kaotamine Euroopa Ühenduses 1968. aastal ja ühise välistariifi kehtestamine. Aastate jooksul on sellestsaanud üks peamisi Euroopa tugevuse ja stabiilsuse alustalasid. Hoolimata ülesande keerukusest ja mahust on ühendus suhteliselt kiiresti suutnud luua õigusliku raamistiku, mille abil on kodanike ja ettevõtete elu paremaks muudetnud. Siseturg ei ole mitte ainult ühendusesisese kasvu peamine stimulaator, vaid avaldab ka suurt mõju ELi rahvusvahelisele konkurentsivõimele.

Käesolev teatis esitatakse 21. sajandi ühtse turu käimasoleva läbivaatamise raames, mille tulemusi tutvustatakse 2007. aasta jooksul kahes järgus: veebruarikuuks valmiv ja kevadisele Euroopa Ülemkogule esitatav vahearuanne, millele sügisel järgnevad konkreetsemad ettepanekud. Läbivaatamisel toetutakse 2006. aastal korraldatud avalikule arutelule ja selle tulemusel esitatakse ühtse turu nelja vabaduse üldanalüüs. Lõpparuandes esitatakse mitu algatust, mis täiendavad käesolevas teatises ja sellega kaasnevates ettepanekutes kirjeldatut.

Käesolevas teatises tutvustatakse mitut uut kaupade vaba liikumise edendamisele keskendunud algatust, sest teatud toodete ühendusesisesel turustamisel esineb endiselt ebakindlust ja/või bürokraatiat.

2. KAUPADE SISETURG TOIMIB HÄSTI…

Kaupade siseturg on sidunud Euroopa riikide majandusi veelgi tihedamini ja kaubandus liikmesriikide vahel on jõudsalt kasvanud. EL 27 sisene kaubavahetus moodustab kaks kolmandikku kogu kaubavahetusest ja näitab, et **27 liikmesriigi vaheline kaubavahetus on tähtsam kui kaubavahetus muu maailmaga.**

Nüüdsel ajal oleks raske ette kujutada elu ELis ilma väljastpoolt elukohariiki pärit toodeteta. Igas Euroopa kaupluses on nüüd palju suurem valik kvaliteetsemaid tooteid. Isegi igapäevatooteid ei valmistata täielikult ühes riigis, vaid need pärinevad kõikjalt Euroopast. Kuid kaupade siseturust ei saa kasu mitte ainult ELi kodanikud. Riiklike tehniliste eeskirjade ühtlustamise tulemusel vähenenud nõuetele vastamisega seotud kulud ning saavutatud mastaabisääst võimaldab ettevõtetel tegutseda palju tõhusamalt.

Kaupade siseturuga seoses on peetud kinni peaaegu kõikidest 1985. aasta siseturu väljakujundamise valges raamatus antud lubadustest. EÜ asutamislepingu artiklite 28 ja 30 kohaldamise ja teiseste ühenduse õigusaktide kaudu on **ELi sisese kaubavahetuse teelt kõrvaldati peaaegu kõik tehnilised tõkked**, eelkõige turustusahelas esinevad takistused. Enamik eeltööst tehti ära enne 1992. aastat. Peamised ühendusesisest kaubavahetust jätkuvalt tõkestavad asjaolud esinevad ühtlustamata või teistes samavõrd tähtsates valdkondades nagu maksustamine (kus ühtlustamise tase ei ole piisav selleks, et eemaldada ühtselt turult tõhusamalt kõik maksustamisega seotud tõkked ja moonutused) ja intellektuaalne omand.

Uuringud näitavad, et **enamik ettevõtteid ja kodanikke on rahul kaupade siseturu praeguse toimimisega**. Siseturu tulemustabeli (*Internal Market Scoreboard*) eriväljaande „10 aastat piirideta siseturgu" (2002) tulemused näitavad, et 76% uurimuses osalenutest ja 6 või enamasse liikmesriiki eksportivatest äriühingutest hindas siseturu mõju oma ärile positiivseks. Neist üle 60% leidis, et siseturg on aidanud neil edukamalt oma kaupu teistesse liikmesriikidesse müüa. Hiljutine Eurobaromeetri uuring[1] kinnitas, et neljast ELi kodanikust kolm (75%) usuvad, et kaupade siseturul on positiivne mõju.

3. …AGA MUUTUB KIIRESTI

Pärast kontrolli kaotamist sisepiiridel 1. jaanuaril 1993 on olukord nii Euroopa Liidus kui ka sellest väljaspool dramaatiliselt muutunud.

- **Tarbija naudib kaupade siseturu pakutavaid hüvesid:** alates 1993. aastast on kaupade siseturu eelduseks olnud kõigi tehniliste tõkete kõrvaldamine turustusahelast, et toodet saaks müüa tarbijale kohapeal. Toodet pakuti tarbijale müügiks peaaegu alati ainult tema elukohaliikmesriigis. Teabe kogumine mujal ühenduses müügil olevate muude toodete kohta oli raske ja aeganõudev. Nüüd on tüüpilisele 1990ndate aastate alguse turustusahelale lisandunud uued turustusahelad. Tänu üha suurenevale Interneti-kasutusele, kontrolli kaotamisele sisepiiridel, euro kasutuselevõtule, alanenud transpordikuludele jm on klientidel/tarbijatel palju rohkem võimalusi valida, kus, millal ja kuidas üht või teist toodet osta. Sellest tulenevalt ostavad nad aina rohkem tooteid (näiteks mootorsõidukeid) teistest liikmesriikidest või kaugmüügi teel. Selle tagajärjel ongi kujunemas olukord, kus ettevõtted seisavad üha vähem silmitsi ühendusesiseste kaubandustõketega , tarbijad aga üha enam.

- **Tootearendus toimub väga kiiresti**: töötatakse välja uusi tehnoloogiaid, mis võimaldavad uute toodete kiiret turustamist ja muudavad tootmisprotsessid paindlikumaks.

- **Ettevõtted peavad uute väljakutsetega kiiresti kohanema:** ettevõtted seisavad nüüd silmitsi suurte väljakutsetega, millest mõned esitatakse seestpoolt (üha kiirenev tehnoloogiaarendus, oskustööjõu puudus) ja teised väljaspoolt (ühiskonna ootused, mis puudutavad tarbija-, keskkonna- ja tervisekaitset). Samal ajal on esile kerkinud uus maailma majandussüsteem, mida iseloomustab suur liikuvus. ELi ettevõtetel tuleb toime tulla maailma majanduse üha kasvava üleilmastumisega, mida kannustavad paranevad transpordiühendused, alanevad sidekulud, vähenevad kaubanduse ja investeerimistõkked ning uute ülemaailmsete konkurentide esilekerkimise tõttu üha teravnev konkurents.

4. … JA RAHULOLUKS EI OLE PÕHJUST

Hoolimata märkimisväärsetest saavutustest, **ei ole kaupade siseturg täielikult välja kujundatud**. Siin tuleb arvesse võtta tehnika uusimaid saavutusi, ülemaailmset

[1] http://ec.europa.eu/internal_market/strategy/index_en.htm.

keskkonda ja tarbijate muutuvaid nõudmisi. Kaupade siseturu arendamine on üha jätkuv protsess, mis vajab pidevaid jõupingutusi, valvsust ja uuendusi.

Komisjon algatas 2006. aasta aprillis **avaliku arutelu siseturu tuleviku üle**. Selle tulemused[2] näitavad, et kuigi paljud sidusrühmad on rahul nimetamisväärsete saavutustega sellel alal, **nähakse seoses kaupade siseturuga siiski kahte põhilist probleemi:**

- **riiklikud tehnilised eeskirjad on endiselt olulisel määral ELi vabas kaubavahetuses takistuseks.** Siiani ületamata tõkkeks, seda eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks, peetakse asutamislepingust tulenevate õigusnormide puudulikku kohaldamist ja jõustamist eelkõige ühtlustamata valdkondades. Sidusrühmad väidavad, et riiklikud tehnilised eeskirjad takistavad endiselt kaupade vaba liikumist ühenduses, sest nõutakse täiendavaid halduskontrolle ja katseid. Samuti arvavad sidusrühmad, et praegust turujärelevalve süsteemi tuleb märkimisväärselt parandada, sest liikmesriikide sellealases tegevuses puudub ühtsus. Lisaks puuduvad liikesriikidel vahendid, et tulla toime pidevalt muutuva ärikeskkonnaga kaubanduses.

- **Paljud ELi eeskirjad on ebajärjekindlad ja koormavad:** sidusrühmad kaebavad ühenduse eeskirjade ebamäärasuse ja järjekindlusetuse üle. Näiteks kohaldatakse ühe ja sama toote suhtes eri määratlusi, samal ajal kui mõned põhimõisted on hoopis määratlemata. Mitmed vastavushindamismenetlused kattuvad ja vastavushindamisega tegelevad asutused seisavad endiselt silmitsi õiguslike takistustega. Sidusrühmad on seetõttu arvamusel, et kaupu reguleeriv raamistik on liiga killustatud. Samuti osutavad sidusrühmad CE-vastavusmärgise puudustele, sest tihti ei saada selle tegelikust tähendusest õigesti aru.

Lisaks on **kodanike teele järk-järgult tekkinud uusi takistusi,** näiteks mootorsõidukite vallas. Mootorsõidukite üleviimine teise liikmesriiki on endiselt paljude kaebuste allikaks, seda eriti tülika tüübikinnitus- ja registreerimiskorra tõttu. Kasutatud mootorsõidukite kinnitamise kord on tihtipeale aeglane ja kulukas ning mõnikord toob see endaga kaasa sellise auto kasutamise keelu, millega enne sõideti seaduslikul viisil teise liikmesriigi teedel. Teisest liikmesriigist pärinevate autode registreerimiskord kujutab sageli endast rangeid haldusformaalsusi.

5. LAHENDUSTE OTSIMINE

Siseturu tuleviku üle peetud avaliku arutelu tulemused on üheti mõistetavad: **kaupu käsitlevate ELi õigusaktide kvaliteeti tuleb parandada** ning **kodanike vajadustele ja huvidele** tuleb kaupade siseturul **rohkem tähelepanu pöörata.**

Seetõttu esitleb komisjon **nelja algatust**:

- ettepanek Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, milles sätestatakse teises liikmesriigis seaduslikult turustatud toodete suhtes teatavate riiklike

[2] SEK(2006)1215, 20.9.2006.

tehniliste eeskirjade kohaldamise kord ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 3052/95/EÜ;

- ettepanek Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega;

- ettepanek Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse kohta, mis käsitleb toodete turustamise ühist raamistikku;

- **tõlgendav teatis** teisest liikmesriigist pärit mootorsõidukite registreerimise korra kohta.

Nende meetmete eesmärk on lahendada mõned kaupade siseturuga seotud põhiprobleemid, mis tõstatati siseturu tuleviku üle peetud avalikul arutelul, pakkudes välja järgmisi lahendusi:.

5.1. Kõrvaldada vabakaubanduse teelt riiklike tehniliste eeskirjade tõttu tekkinud olulised tõkked

Kaupade vaba liikumise põhimõte on sätestatud EÜ asutamislepingus ja on vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides. **Asutamisleping kohustab liikmesriike vastu võtma teises liikmesriigis seaduslikult toodetud või turustatud tooteid,** mis ei kuulu ühenduse tasandil ühtlustamisele, välja arvatud juhul, kui kaubavahetuse piirang on õigustatud avalikust huvist tulenevatel kaalukatel põhjustel, nagu inimeste tervise või keskkonna kaitse. See tähendab, et teatud riiklikud tõkked võivad olla õigustatud, teised aga mitte.

Tegelikkuses on kaupade vaba liikumist piiravad tehnilised tõkked ELis siiski laialt levinud. Tehnilised tõkked tekivad riiklike eeskirjade tõttu, millega kohustatakse ettevõtjaid kohandama päritoluliikmesriigis seaduslikul viisil turustatud tooteid vastavalt sihtliikmesriigi eeskirjadele. Seda teemat käsitleva uuringu kohaselt teatas 35% ettevõtjatest probleemidest seoses teise liikmesriigi tehniliste eeskirjadega ja 50% ettevõtjatest otsustas kohandada oma tooteid vastavalt nimetatud eeskirjadele.[3]

Kõnealuste tõkete püsimist saab selgitada mitme asjaoluga. Nii mõnelgi ettevõtjal jääb puudu asjatundlikkusest, ajast, vastavast inimressursist ja rahast, et kaitsta oma õigusi liikmesriigis, kus nad kavatsevad oma tooteid müüa. Laialdaselt esineb ettevõtjate ja riiklike ametiasutuste seas ka puudulikku kaupade vaba liikumise põhimõtte tundmist. Sageli kohtavad nad vaidluse korral õiguskindlusetust seoses tõendamiskohustusega. Lisaks sellele kujutab see ettevõtjate jaoks riski, kui nad otsustavad turustada toodet teises liikmesriigis. Ettevõtjate jaoks on raske eelnevalt kindlaks teha, kas nad saavad teises liikmesriigis oma tooteid müüa seaduslikul viisil. Ehkki Euroopa Kohus kinnitas põhimõtte, et liikmesriigid peavad kompenseerima üksikisikutele nende saamatajäänud tulu ja neile tekitatud kahju, mille põhjuseks on vahetult kohaldatavate ühenduse õigusaktide rikkumine, milles võib vastutavaks pidada liikmesriike, on ebamäärasuse üheks suurimaks tagajärjeks

[3] Teine kahe aasta aruanne vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta siseturul – KOM(2002) 419(lõplik), 23.7.2002.

riski vältimine: ettevõtjad tegutsevad viisil, millega üritavad vältida võimalikke konflikte või vaidlusi sihtliikmesriigi ametiasutustega.

Kaupade vaba liikumise põhimõte on sätestatud EÜ asutamislepingus ja on olnud mitmete Euroopa Kohtu otsuste aluseks. Tuleb suurendada püüdlusi selle täiel määral toimivaks muutmiseks, et ühes liikmesriigis seaduslikult turustatud tooteid saaks hõlpsalt turustada ka mujal ELis. Seepärast tagab *ettepanek määruse kohta, milles sätestatakse teises liikmesriigis seaduslikult turustatud toodete suhtes teatavate riiklike tehniliste eeskirjade kohaldamise kord ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus 3052/95/EÜ,* ettevõtetele võimaluse toetuda EÜ asutamislepingus sätestatud põhimõttele ja kindlustab riiklikele haldusasutustele vahendid selle rakendamiseks.

Ettepaneku põhimõtted on **läbipaistvus ja tõhusus**: ettevõtete ja riiklike ametiasutuste vahel vahetatava teabe suurem läbipaistvus ning kontrolli ja katsete dubleerimist vältides saavutatav tõhusus, võimaldades liikmesriikidel samal ajal säilitada tarbija- ja keskkonnakaitse kõrget taset. Eelkõige üritatakse ettepanekuga lahendada tõendamiskohustuse probleemi, kehtestades toote turulepääsu keelustamise menetlusnõuded. Ettepanekuga sätestatakse, et sihtliikmesriik peab kirjalikult esitama täpsed või teaduslikud põhjendused, et õigustada oma kavatsust keelata toote turulepääs oma riigis. Ka ettevõtjal on õigus ennast kaitsta ja esitada pädevale asutusele põhjendatud vastuväited.

5.2. Toodete turuleviimine: turvalisus eelkõige!

Kaupade siseturu järkjärgulise arengu tagajärjeks on **eeskirjade ja menetluste paljus**. Mõned neist on ettevõtetele ja järelevalveasutustele väga koormavad ja nende kohaldamisega kaasnevad põhjendamatult suured halduskulud ja õiguslik vastuolulisus. Algselt tervisekaitse ja ohutuse parandamiseks ettenähtud tehnilised normid võivad muutuda protektsionistlikeks.

Esiteks tuleb toodete **vastavushindamise** eeskirjad muuta ettevõtete ja ametivõimude jaoks lihtsamaks. Praegu peavad mõned tooted olema eri direktiivide nõuetele vastamiseks töödeldud mitmel eri viisil. Need töötlemisviisid võivad kattuda ja neid võib olla keeruline paralleelselt kohaldada, tekitades ebavajalikke täiendavaid tootmiskulusid. Paljudes valdkondades peavad ettevõtjad tagama vastavuse mitte ainult ühele õigusaktile, vaid erinevatele õiguslikele vahenditele. Eri sõnastuse ja kontseptsioonide tõttu muutub ettevõtjate jaoks üha raskemaks mõista oma juriidilisi kohustusi. Nad on sunnitud seaduste õigeks rakendamiseks kasutama järjest rohkem õigusalast ekspertiisi. Mõnel juhul peavad tootjad isegi sama toote eri direktiivide kohaseks sertifitseerimiseks kasutama eri katseasutusi. Samuti on muutunud vajalikuks vastavushindamisasutuste pädevuse, erapooletuse ja usaldusväärsuse sõltumatu ja autentne kinnitamine.

Teiseks on tarbijate kaitsmiseks ohtlike ja nõuetele mittevastavate toodete eest väga oluline **turujärelevalve.** Euroopa turu ohutus sõltub olulisel määral ühenduse tooteohutusnõuete aktiivsest ja ühtsest rakendamisest. Siiski puuduvad liikmesriikide ametiasutustel vajalikud vahendid, mille abil turujärelevalvet tõhusalt ja järjekindlalt teostada. Nad peavad pidevalt silmitsi seisma uute suundumustega, nagu kiirelt muutuvad majandused, turul olevad uued tooted ja kolmandatest riikidest lähtuva impordi suurenemine. Lisaks sellele raskendab rahvusvahelisemaks muutumine ja

kaubandustehingute keerukuse suurenemine turustamisahela osaliste tuvastamist ning ametiasutused on probleemi ilmnemisel tihti võimetud leidma õiget inimest, kelle poole pöörduda.

Euroopa praegune turujärelevalve korraldamise viis ei ole sisepiirideta siseturu puhul enam asjakohane. Tooted ringlevad ühenduse sees vabalt ilma sisemisi kontrollpunkte läbimata, kuid liikmesriikide ametiasutuste volitused kehtivad üksnes nende oma territooriumil.

Tulemuseks on, et ohtlikud tooted pääsevad kontrollist ja jõuavad turule. Tarbija jaoks kujutavad sellised tooted endast sageli ohtu tervisele ja finantsriski. Selle olukorra tõttu saavad konkurentsieelise ettevõtjad, kes ei järgi eeskirju, seda eelkõige hinnatundlikes valdkondades. Järgimata materiaalseid- ja menetlusnõudeid, on neil võimalik oluliselt säästa nõuetele vastamisega seotud kulude arvelt ja seejärel pakkuda tooteid madalama hinnaga, kui seda teevad õigusakte järgivad konkurendid.

Seega tuleb koordineerida ja tugevdada turujärelevalvet kogu piirideta siseturu ulatuses, kus on sageli tarvis kooskõlastatud üleeuroopalisi meetmeid.

Kolmandaks vajab **CE-vastavusmärgis** palju paremat kaitset. Teoreetiliselt on CE-vastavusmärgise roll lihtne: see kinnitab, et tootja on rakendanud kõiki kohaldatavaid Euroopa Ühenduse direktiive. CE-vastavusmärgisega toode saab ühenduses vabalt ringelda.

Peale selle ei mõista paljud Euroopa Liidu ja kolmandate riikide kaubandusringkonnad CE-vastavusmärgise tähendust ning leidub CE-vastavusmärgisega tooteid, mis ei ole õigusaktide nõuetega kooskõlas. Need tooted ei ole tavaliselt sama ohutustasemega kui nõuetega kooskõlas olevad tooted ning on seetõttu tarbijaile ohtlikud. Pealegi võib nõuetele mittevastavaid tooteid valmistada odavamalt. Seega saavad selle olukorra tõttu konkurentsieelise ettevõtjad, kes ei järgi eeskirju.

Toodete turustamise ühist raamistikku käsitleva otsuse ettepanekuga **ühtlustatakse toodete vastavushindamismenetlusi,** et vältida kattumist ja vähendada koormavaid menetlusi. Lisaks esitatakse otsuses tulevase õigusakti ühtlustatud sätted.

Paralleelselt nimetatud ettepanekuga tagab komisjon **CE-vastavusmärgise õiguskaitse**, registreerides selle kollektiivkaubamärgina. See uus kaitsevorm võimaldab ametivõimudel rikkumistele kiiresti ja tõhusalt reageerida. Lisaks kaitseb see ka eeskirju järgivaid ettevõtteid petturitest ettevõtjate eest, kes kannavad oma tootele CE-vastavusmärgise ilma Euroopas nõutavat kõrgetasemelist kaitset tegelikult pakkumata.

Määruse ettepanekuga, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega, hõlbustatakse vastavushindamist laborite ja katseasutuste **akrediteerimise** teel, et nende väljastatud sertifikaate ja katsearuandeid hakataks aktsepteerima kõikjal Euroopa Liidus.

Tarbija ohutus peab jääma esiplaanile. Seepärast tugevdatakse *määruse ettepanekuga, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega*, ka **turujärelevalvealast tegevust** kogu Euroopa Liidus, et eeskirjadele mittevastavaid tooteid oleks lihtne kindlaks teha ja turult kõrvaldada.

5.3. Kodanike abistamine autode üleviimisel teise liikmesriiki

Komisjon lubas oma kodanikukeskses tegevuskavas[4] kõrvaldada just kodanike teel olevad tõkked. Sageli seisavad kodanikud takistustega silmitsi siis, kui nad ostavad teistest liikmesriikidest mootorsõidukeid. Kuigi tänu teatavate meetmete rakendamisele (näiteks ühenduse kogu sõidukit hõlmav tüübikinnitussüsteem ja uus grupierandi määrus konkurentsireeglite kohaldamise kohta mootorsõidukite müümisel ja teenuste osutamisel) muutus teistest riikidest mootorsõidukite ostmine tunduvalt lihtsamaks, kannatavad paljud kodanikud endiselt mittevajaliku paberitöö ja auto elukohariigis registreerimise või elukohariiki üleviimisega seotud lisakulude tõttu. Bürokraatlikest registreerimisformaalsustest tulenevad praktilised probleemid takistavad senini kodanikke välismaalt autosid ostmast.

On tõenäoline, et enamik neist probleemidest kaob ajapikku, kui sõidukid saavad ühtlustatud registreerimistunnistuse.

Seepärast on komisjon otsustanud avaldada *tõlgendava teatise teisest liikmesriigist pärit mootorsõidukite registreerimise korra kohta.* Teatises antakse põhjalik ülevaade ühenduse õigusest, mis reguleerib mootorsõidukite registreerimist muus liikmesriigis kui selle ostmise liikmesriik ja registreeringu üleviimist ühest liikmesriigist teise, võttes arvesse Euroopa õigusaktides viimati tehtud muudatusi ja Euroopa Kohtu praktikat.

Kõnealune teatis on kodanikele ettenähtud ühendusesisest sõidukite üleviimist käsitleva juhendi väljatöötamise aluseks.

6. KOKKUVÕTE

Üks Euroopa Komisjoni peamisi prioriteete on panna kaupade siseturg kodanike ja ettevõtete jaoks paremini tööle. Põhinõuded ei erine eriti neist, mis kehtisid 1985. aastal, kui komisjon avaldas valge raamatu siseturu väljakujundamise kohta ja 1993. aastal, kui loodi ühtne Euroopa turg. Integreeritud piirideta turg oli siis ja on ka praegu parim Euroopa majanduse konkurentsivõime tõstmise viis. Paremini toimiv kaupade siseturg on seetõttu ka uuesti käivitatud tööhõive- ja majanduskasvu strateegia võtmeelement, võimaldamaks Euroopa Liidul edukalt kaasa lüüa globaliseeruvas majanduses, kus meie põhilistel kaubanduspartneritel on suured ja ühendatud turud. Kõnealuses teatises kirjeldatud nelja algatusega saab astuda olulise sammu selles suunas. Nad moodustavad olulise osa uuest 21. sajandi ühtse turu strateegiast.

[4] KOM (2006) 211, 10.5.2006.